

ZAKŁAD RUCHU DROGOWEGO

114

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Dariusz Boruszewski • Mariusz Jackowski • Sławomir Hołoweńko

**WYMAGANE DOKUMENTY
PODCZAS WYKONYWANIA PRZEWOZU DROGOWEGO**

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI

Legionowo 2014

Korekta, skład i druk:
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
Nakład 25 egz.

Wstęp	5
1. Informacje ogólne	7
2. Dostęp do zawodu przewoźnika	8
2.1. Warunki związane z wymogiem posiadania siedziby	8
2.2. Warunki związane z wymogiem dobrej reputacji	9
2.3. Warunki związane z wymogiem zdolności finansowej	9
2.4. Warunki związane z wymogiem kompetencji zawodowych	10
3. Warunki uzyskiwania licencji	11
3.1. Licencja w zakresie przewozu osób samochodem osobowym i pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą	11
3.2. Licencja w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy	11
3.3. Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką	12
3.4. Licencja wspólnotowa	12
4. Zasady podejmowania i wykonywania transportu drogowego	13
4.1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego	13
4.2. Licencja	15
4.3. Zasady uzyskiwania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji	19
4.4. Przypadki cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji	21
5. Transport drogowy osób	23
5.1. Przewozy regularne i regularne specjalne	23
5.2. Przewozy okazjonalne i wahadłowe	26
5.3. Zasady uzyskiwania zezwoleń	27
5.4. Formularz jazdy	28
6. Transport drogowy rzeczy	29
6.1. Świadcstwo kierowcy (art. 32a)	29
7. Zezwolenie zagraniczne	30
7.1. Transport drogowy rzeczy	30
7.2. Transport drogowy osób	34
8. Kabotaż	36
8.1. Transport drogowy rzeczy	36
8.2. Transport drogowy osób (art. 19 ust. 1)	36
9. Transport kombinowany	37
10. Przewóz na potrzeby własne	38

11. Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia	39
12. Kwalifikacje zawodowe kierowców	39
12.1. Pierwsze szkolenie okresowe	40
12.2. Sposób potwierdzenia posiadania kwalifikacji zawodowych	40
13. Wymagane dokumenty przy kontroli drogowej	43
13.1. Zasady kontroli	44
13.2. Zasady postępowania	44
13.2.1. Podmiot zagraniczny (art. 94 ust. 3 i 4 utd)	44
13.2.2. Zasady ogólne (art. 95 ust. 1 utd)	45
14. Kary	46
14.1. Podstawy prawne wynikające z innych ustaw	47
15. Wymagane dokumenty – ściąga	48
Akty prawne	53

Kwestie dotyczące przewozu drogowego w Polsce uregulowane są w ustawie o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414). Ustawa weszła w życie 6 września 2001 r. i od tej pory była wiele razy modyfikowana. Pod pojęciem „przewóz drogowy” rozumiemy transport drogowy oraz niezarobkowy przewóz drogowy (przewóz na potrzeby własne). Różnica pomiędzy transportem drogowym a przewozem na potrzeby własne jest taka, że transport drogowy wykonywany jest zawsze jako usługa, natomiast przewóz na potrzeby własne jest to działalność pomocnicza w stosunku do głównej działalności gospodarczej przedsiębiorcy, np. przedsiębiorca posiadający skład węgla, ubojnię drobiu czy fabrykę obuwia przewozi własne produkty swoimi pojazdami. Pojazdy samochodowe używane do tego przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników. Przewóz na potrzeby własne to także przewóz wykonywany prywatnie, niehandlowo przez osoby niebędące przedsiębiorcami. Przewozy te, w omawianym akcie prawnym, regulowane są w ruchu krajowym oraz międzynarodowym. Przedsiębiorca, chcąc wykonywać jeden z omawianych przewozów, musi uzyskać odpowiednie uprawnienia (licencję lub zaświadczenie o przewozie drogowym na potrzeby własne). W niniejszym opracowaniu wyjaśniono różnicę pomiędzy transportem drogowym a przewozem na potrzeby własne oraz przedstawiono dokumenty wymagane podczas kontroli drogowej przy poszczególnych rodzajach przewozów.

1. Informacje ogólne

Ustawa o transporcie drogowym określa zasady podejmowania i wykonywania transportu drogowego oraz niezarobkowego przewozu drogowego (przewóz na potrzeby własne). Reguluje również zasady działania Inspekcji Transportu Drogowego, odpowiedzialność za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podmiotów wykonujących przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, kierowców, osób zarządzających transportem, innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym.

Wyłączenia całkowite (art. 3 ust. 1)

Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów:

- przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą
 - w niezarobkowym przewozie drogowym osób;
- o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;
- zespołów ratownictwa medycznego oraz w ramach usług transportu sanitarnego.

Wyłączenia częściowe (art. 3 ust. 2)

Do przewozów drogowych wykonywanych:

- w ramach powszechnych usług pocztowych,
- w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych,
- przez podmioty niebędące przedsiębiorcami,
- w ramach usuwania skutków awarii lub wypadków pojazdami pomocy drogowej – **stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące niezarobkowego przewozu drogowego.**

Wyłączenie całkowite określa kategorie pojazdów, których w ogóle nie dotyczy ustawa. Na większą uwagę zasługują wyłączenia częściowe, ponieważ często są, nie wiadomo czemu, łączone z wyłączeniami całkowitymi. Ustawodawca natomiast w tej części odsyła do przepisów o niezarobkowym przewozie drogowym. Odesłanie to umożliwia wykonywanie przewozów drogowych bez obowiązku uzyskania licencji, gdzie przedsiębiorca musiałby spełnić o wiele więcej warunków. Podsumowując, wyłączenie częściowe zwalnia tylko z części dotyczącej transportu drogowego, a w pozostałej części ustawa obowiązuje.

Art. 4 ustawy przedstawia definicje, których wyjaśnienie pozwoli zrozumieć wiele nurtujących kwestii.

2. Dostęp do zawodu przewoźnika

Pełne utworzenie wewnętrznego rynku transportu drogowego opartego na uczciwych zasadach konkurencji wymaga jednolitego stosowania wspólnych zasad określających dostęp do zawodu przewoźnika drogowego rzeczy lub osób. Te wspólne zasady przyczynią się do podniesienia poziomu kwalifikacji zawodowych przewoźników, racjonalizacji rynku, poprawy jakości świadczonych usług, a także do zwiększenia bezpieczeństwa drogowego. Ułatwią one również przewoźnikom drogowym skuteczne korzystanie ze swobody przedsiębiorczości.

„Zawód przewoźnika drogowego rzeczy” oznacza działalność każdego przedsiębiorcy wykonującego w celach zarobkowych transport rzeczy, środkami takimi jak pojazd silnikowy lub zespół pojazdów.

„Zawód przewoźnika drogowego osób” oznacza działalność każdego przedsiębiorcy użytkującego pojazdy silnikowe o odpowiedniej konstrukcji i wyposażeniu, przeznaczone do przewozu ponad dziewięciu osób, łącznie z kierowcą, w celu świadczenia usług przewozu osób dostępnych publicznie lub dostępnych dla pewnych grup osób w zamian za opłatę ponoszoną przez osobę przewożoną lub przez organizatora transportu.

Transport drogowy zdefiniowany jest w art. 4 pkt 3 ustawy o transporcie drogowym jako krajowy transport drogowy lub międzynarodowy transport drogowy – określenie to obejmuje również:

- każdy przejazd drogowy wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do działalności gospodarczej, niespełniający warunków przewozu na potrzeby własne,
- działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.

Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego udziela się przedsiębiorcy, jeżeli:

- 1) spełnia wymagania określone w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009,
- 2) w stosunku do zatrudnionych przez przedsiębiorcę kierowców, a także innych osób niezatrudnionych przez przedsiębiorcę, lecz wykonujących osobiście przewóz na jego rzecz, nie orzeczono zakazu wykonywania zawodu kierowcy.

Przedsiębiorcy muszą spełniać następujące wymogi:

- a) posiadać rzeczywistą i stałą siedzibę w jednym z państw członkowskich;
- b) cieszyć się dobrą reputacją;
- c) posiadać odpowiednią zdolność finansową;
- d) posiadać wymagane kompetencje zawodowe.

2.1. Warunki związane z wymogiem posiadania siedziby

Aby spełnić wymóg, przedsiębiorca musi w danym państwie członkowskim:

- posiadać siedzibę położoną w tym państwie członkowskim wraz z lokalami, w których prowadzi główną działalność, w szczególności dokumenty księgowe, akta dotyczące pracowników, dokumenty zawierające dane na temat czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku oraz wszelkie inne dokumenty, do których dostęp musi mieć właściwy organ;

- gdy zezwolenie zostanie wydane – dysponować co najmniej jednym pojazdem, który został zarejestrowany lub w inny sposób wprowadzony do ruchu zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego, będąc jego właścicielem lub posiadaczem z innego tytułu, np. na podstawie umowy najmu z opcją zakupu, umowy najmu lub umowy leasingu;
- prowadzić działalność związaną z pojazdami, o których mowa wyżej, w sposób rzeczywisty i ciągły.

2.2. Warunki związane z wymogiem dobrej reputacji

Przy określaniu, czy ten wymóg został spełniony, należy uwzględnić postępowanie przedsiębiorcy, osób zarządzających jego transportem oraz innych odpowiednich osób określonych przez dane państwo członkowskie. Każde odniesienie w niniejszym artykule do wyroków skazujących, sankcji lub naruszeń obejmuje wyroki skazujące, sankcje lub naruszenia samego przedsiębiorcy, osób zarządzających jego transportem oraz innych odpowiednich osób określonych przez dane państwo członkowskie.

Wymogu dobrej reputacji zarządzającego transportem lub przedsiębiorcy transportowego nie podważają żadne poważne zarzuty, takie jak wyroki skazujące lub sankcje za popełnienie poważnego naruszenia obowiązujących przepisów krajowych związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą.

Wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony lub przestał być spełniony, jeżeli wobec przedsiębiorcy, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej:

1) orzeczono:

- prawomocny wyrok skazujący za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 (karne skarbowe, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, ochronie środowiska lub warunkom pracy i płacy albo innym przepisom dotyczącym wykonywania zawodu),
- co najmniej dwie wykonalne decyzje administracyjne o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, lub co najmniej dwie prawomocne kary grzywny za naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz

2) wydano decyzję o uznaniu, że utrata dobrej reputacji stanowi proporcjonalną reakcję za nałożone sankcje.

2.3. Warunki związane z wymogiem zdolności finansowej

W celu spełnienia wymogu zdolności finansowej przedsiębiorca musi być w stanie w każdym momencie roku finansowego spełnić swoje zobowiązania finansowe. W tym celu wykazuje na podstawie poświadczonych przez audytora lub odpowiednio upoważnioną osobę rocznych sprawozdań finansowych, że co roku dysponuje kapitałem i rezerwami o wartości co najmniej równej 9 000 euro w przypadku wykorzystywania tylko jednego pojazdu i 5 000 euro na każdy dodatkowy wykorzystywany pojazd oraz 50 000 euro – przy wykonywaniu transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy transporcie.

Przy ocenie sytuacji finansowej stosuje się średni kurs ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok, w którym ocena ta jest dokonywana.

Wartość euro ustala się co roku w walutach krajowych. Stosowane kursy odpowiadają opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej kursom z pierwszego dnia roboczego października. Kursy te obowiązują od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

W drodze odstępstwa właściwy organ może zgodzić się lub wymagać, aby przedsiębiorca wykazał swoją zdolność finansową za pomocą zabezpieczenia, takiego jak gwarancja bankowa lub ubezpieczenie, w tym ubezpieczenie odpowiedzialności zawodowej z jednego lub kilku banków lub innych instytucji finansowych, w tym przedsiębiorstw ubezpieczeniowych.

2.4. Warunki związane z wymogiem kompetencji zawodowych

Certyfikat kompetencji zawodowych – dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji i wiedzy niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego.

W celu spełnienia wymogu dana osoba lub dane osoby muszą posiadać wiedzę na poziomie przewidzianym w załączniku I części I rozporządzenia 1071/2009 w wymienionych tam dziedzinach. Wiedza ta zostaje sprawdzona w trakcie obowiązkowego egzaminu pisemnego organizowanego przez Instytut Transportu Drogowego.

W związku z powyższym przedsiębiorca wykonujący zawód przewoźnika drogowego wyznacza przynajmniej jedną osobę fizyczną – zarządzającego transportem – która posiada wymagane kompetencje zawodowe i cieszy się dobrą reputacją.

Dodatkowo: przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku.

3. Warunki uzyskiwania licencji

3.1. Licencja w zakresie przewozu osób samochodem osobowym i pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą

Licencji udziela się przedsiębiorcy, jeżeli:

- 1) członkowie organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzające spółką jawną lub komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzące działalność gospodarczą:
 - nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa karne skarbowe lub przestępstwa umyślne: przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, środowisku lub warunkom pracy i płacy albo inne mające związek z wykonywaniem zawodu,
 - nie wydano im prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;
- 2) przynajmniej jedna z osób zarządzających przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca w przedsiębiorstwie transportem drogowym legitymuje się certyfikatem kompetencji zawodowych;
- 3) znajduje się on w sytuacji finansowej zapewniającej podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określonej dostępnymi środkami finansowymi lub majątkiem w wysokości:
 - 9000 euro – na pierwszy pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego,
 - 5000 euro – na każdy następny pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego;
- 4) w stosunku do zatrudnionych przez niego kierowców, a także innych osób niezatrudnionych przez tego przedsiębiorcę, lecz wykonujących osobiście przewóz na jego rzecz, nie orzeczono zakazu wykonywania zawodu kierowcy;
- 5) posiada on tytuł prawny do dysponowania pojazdem lub pojazdami samochodowymi spełniającymi wymagania techniczne określone przepisami prawa o ruchu drogowym, którymi transport drogowy ma być wykonywany.

3.2. Licencja w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy

Licencji udziela się przedsiębiorcy, jeżeli:

- spełnia on wymagania, o których mowa wyżej dot. karalności i certyfikatu,
- znajduje się w sytuacji finansowej zapewniającej podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego określonej dostępnymi środkami finansowymi lub majątkiem w wysokości 50 000 euro.

Wymóg sytuacji finansowej potwierdza się:

- rocznym sprawozdaniem finansowym,
- dokumentami poświadczającymi:
 - dysponowanie środkami pieniężnymi w gotówce lub na rachunkach bankowych lub dostępnymi aktywami,
 - posiadanie akcji, udziałów lub innych zbywalnych papierów wartościowych,
 - udzielenie gwarancji lub poręczeń bankowych,
 - własność nieruchomości.

3.3. Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką

Licencji udziela się, jeżeli przedsiębiorca:

- spełnia wymagania określone wyżej dot. karalności i tytułu prawnego do dysponowania pojazdem,
- zatrudnieni przez niego kierowcy oraz sam przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy:
 - nie byli skazani za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu oraz przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, a ponadto nie wydano im prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania zawodu kierowcy,
 - posiadają zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie transportu drogowego taksówką, potwierdzonego zdaniem egzaminem, lub wykażą się co najmniej 5-letnią praktyką w zakresie wykonywania tego transportu; przerwa w wykonywaniu transportu drogowego nie może być dłuższa niż kolejnych 6 miesięcy z przyczyn zależnych od nich,
 - spełniają wymagania określone w art. 39a ust. 1 pkt 1–4.

Licencja udzielana jest na określony pojazd i obszar obejmujący:

- gminę;
- gminy sąsiadujące – po uprzednim zawarciu przez nie porozumienia;
- miasto stołeczne Warszawę.

Dopuszcza się wykonywanie przewozu z obszaru określonego w licencji poza ten obszar, lecz bez prawa świadczenia usług przewozowych poza obszarem określonym w tej licencji, z wyjątkiem przewozu wykonywanego w drodze powrotnej lub w przypadku złożenia zamówienia przez klienta z innego obszaru.

3.4. Licencja wspólnotowa

Licencji wspólnotowej udziela się przedsiębiorcy, jeżeli posiada zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

4. Zasady podejmowania i wykonywania transportu drogowego

4.1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

Podjęcie i wykonywanie transportu drogowego, z zastrzeżeniem art. 5b ust. 1 i 2, wymaga uzyskania **zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego** na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającym dyrektywę Rady 96/26/WE.

Zezwolenie – decyzja administracyjna wydana przez ministra właściwego do spraw transportu, Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca przewoźnika drogowego do wykonywania określonego rodzaju transportu drogowego.

Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany oraz zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego jest:

- starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy,
- Główny Inspektor Transportu Drogowego, w przypadku ubiegania się o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie występował z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego do starosty.

Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego udziela się **na czas nieoznaczony**.

Organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydaje **wypis lub wypisy z tego zezwolenia** w liczbie nie większej niż liczba pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie zezwolenia, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej.

Wzór zezwolenia

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

WYPIS Nr
Z ZEZWOLENIA Nr
na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

(nazwa i adres organu udzielającego zezwolenia)

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym
(.....¹⁾)
wydaje się wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego
osób/rzeczy²⁾ udzielonego na czas nieoznaczony dla:
imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

siedziba i adres przedsiębiorcy
albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy³⁾:

numer identyfikacji podatkowej (NIP):

Data wystawienia wypisu:

WD 0000000
Seria nr

(pieczęć okrągła z wizerunkiem orła ustalonym dla godła państwa)

(podpis i pieczęć organu udzielającego zezwolenia)

¹⁾ Wpisać miejsce publikacji ustawy: tekstu jednolitego lub tekstu jednolitego z „, z późn. zm.”.
²⁾ Niewłaściwe skreślić.
³⁾ Wpisać miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, o ile miejsce to jest tożsame z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.

4.2. Licencja

Licencja – decyzja administracyjna wydana przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego.

Podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej **licencji wspólnotowej** na zasadach określonych w:

- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych, lub
- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 561/2006.
 - Licencji wspólnotowej udziela się przedsiębiorcy, jeżeli posiada zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika.
 - Podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób:
 - samochodem osobowym,
 - pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
 - taksówką,

wymaga uzyskania odpowiedniej licencji.

- Podjęcie i wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy wymaga uzyskania odpowiedniej licencji.
- Licencja na wykonywanie przewozu osób w ruchu krajowym (patrz wyżej) nie uprawnia do wykonywania transportu drogowego taksówką.
- Licencja wspólnotowa uprawnia do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.
- Licencja ta uprawnia również do wykonywania krajowego transportu drogowego, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.

Okres ważności licencji

- w ruchu krajowym udziela się ją na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat, uwzględniając wniosek strony;
- licencja wspólnotowa wydawana jest przez właściwe organy państwa członkowskiego siedziby na okres nie dłuższy niż 10 lat, z możliwością jej przedłużenia.

Wzory licencji

1. Przewozy samochodem osobowym

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

WYPIS Nr

Z LICENCJI Nr

na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób
samochodem osobowym

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym
(.....¹⁾)
wydaje się wypis z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu
osób samochodem osobowym ważnej do dnia dla:
imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy

siedziba i adres przedsiębiorcy
albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy²⁾

numer identyfikacji podatkowej (NIP):

Data wystawienia wypisu:

0W 000000
Seria nr

(pieczęć okrągła z wizerunkiem
orła ustalonym dla godła państwa)

(podpis i pieczęć organu
udzielającego licencji)

¹⁾ Wpisać miejsce publikacji ustawy: tekstu jednolitego lub tekstu jednolitego z „, z późn. zm.”.
²⁾ Wpisać miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, o ile miejsce to jest tożsame z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Przewozy pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą.

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

WYPIS Nr
Z LICENCJI Nr

(nazwa i adres organu udzielającego licencji)

na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (.....¹⁾) wydaje się wypis z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, ważnej do dnia dla: imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

siedziba i adres przedsiębiorcy albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy²⁾:

numer identyfikacji podatkowej (NIP):

Data wystawienia wypisu:

BW 0000000
Seria nr

(pieczęć okrągła z wizerunkiem orła ustalonym dla godła państwa)

(podpis i pieczęć organu udzielającego licencji)

¹⁾ Wpisać miejsce publikacji ustawy; tekstu jednolitego lub tekstu jednolitego z .. z późn. zm.
²⁾ Wpisać miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, o ile miejsce to jest różnym z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Przewozy taksówką

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

LICENCJA Nr

(nazwa i adres organu udzielającego licencji) **na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką**

Na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym

(.....¹⁾)
udzielam licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką dla:
imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

siedziba i adres przedsiębiorcy
albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy²⁾:

numer identyfikacji podatkowej (NIP):
obszar prowadzenia przewozów:
numer rejestracyjny pojazdu:

Niniejsza licencja jest ważna do:

Udzielono dnia r.
Pozyczenie:
Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 k.p.a.).

TX 0000000
Seria nr
(pieczęć okrągła z wizerunkiem orła ustalonym dla godła państwa)

.....
(podpis i pieczęć organu udzielającego licencji)

¹⁾ Wpisać miejsce publikacji ustawy: tekstu jednolitego lub tekstu jednolitego z „, z późn. zm.”.
²⁾ Wpisać miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, o ile miejsce to jest tożsame z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.

4.3. Zasady uzyskiwania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji

Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji wspólnotowej udziela się na wniosek przedsiębiorcy, zawierający:

- oznaczenie przedsiębiorcy, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- adres siedziby przedsiębiorcy, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS), jeżeli są wymagane;
- numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- określenie rodzaju transportu drogowego;
- określenie rodzaju i liczby pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania transportu drogowego;
- imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem, o której mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, albo osoby, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- określenie liczby wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub z licencji wspólnotowej;
- w przypadku licencji wspólnotowej – określenie czasu, na który ma być ona udzielona.

Do wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego dołącza się:

- oświadczenie osoby zarządzającej transportem następującej treści: *Oświadczam, że zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 będę pełnić rolę zarządzającego transportem* oraz kopię certyfikatu kompetencji zawodowych tej osoby albo oświadczenie osoby uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcy, że spełnia warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz kopię certyfikatu kompetencji zawodowych tej osoby;
- dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- oświadczenie przedsiębiorcy, że dysponuje bazą eksploatacyjną wraz ze wskazaniem adresu bazy, jeżeli adres ten jest inny niż adres wskazany zgodnie z ust. 2 pkt 1;
- oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, lub oświadczenie o zamiarze współpracy z osobami niezatrudnionymi przez przedsiębiorcę, lecz wykonującymi osobiście przewóz na jego rzecz, spełniającymi warunki, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2;
- dowód uiszczenia opłaty za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i wypisów z tego zezwolenia;
- informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby:
 - będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową,
 - prowadzącej działalność gospodarczą – w przypadku innego przedsiębiorcy,
 - zarządzającej transportem lub uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcyalbo oświadczenie tych osób o niekaralności za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Do wniosku o udzielenie licencji wspólnotowej dołącza się:

- kopię zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego,
- zaświadczenie wystawione przez organ, który wydał zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, o liczbie pojazdów, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- dowód uiszczenia opłaty za wydanie licencji wspólnotowej i wypisów z tej licencji.

W zezwoleniu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz w licencji określa się w szczególności:

- numer ewidencyjny zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji,
- organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji,
- datę udzielenia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji,
- podstawę prawną,
- przedsiębiorcę, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania,
- rodzaj i zakres transportu drogowego,
- oznaczenie obszaru przewozów – w przypadku licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką,
- termin ważności.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencja, o której mowa w art. 5b ust. 1 (krajowy transport osób samochodem osobowy, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, taksówką), uprawniają do wykonywania przewozu wyłącznie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji nie można odstępować osobom trzecim ani przenosić uprawnień z nich wynikających na osobę trzecią.

Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia:

- licencji wspólnotowej jest Główny Inspektor Transportu Drogowego,
- licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy jest starosta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy,
- licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką wydaje:
 - na obszarze gminy – wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
 - na obszarze gmin sąsiadujących (po uprzednim zawarciu z nimi porozumienia) – wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy,
 - na obszarze miasta stołecznego Warszawy – Prezydent miasta stołecznego Warszawy.

Wzory zezwolenia oraz licencji określone są:

- **transport krajowy** – rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i wzorów licencji na wykonywanie transportu drogowego oraz wypisów z tych dokumentów (Dz. U. poz. 713),
- **transport międzynarodowy rzeczy** – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. Nr L 300/72),
- **transport międzynarodowy osób** – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do między-

narodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. Nr L 300/88).

4.4. Przypadki cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wygasa w razie:

- zrzeczenia się go¹⁾,
- śmierci posiadacza zezwolenia²⁾,
- likwidacji albo postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku przedsiębiorcy, któremu zostało udzielone, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 2;
- wydania wobec przedsiębiorcy prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego lub orzeczenia zakazującego wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Licencję w zakresie przewozu osób samochodem osobowym lub pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą cofa się w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją,
- 2) przedsiębiorca nie podjął działalności objętej licencją w ciągu 6 miesięcy od dnia jej wydania, pomimo wezwania organu licencyjnego do jej podjęcia,

jeżeli jej posiadacz:

- a) nie spełnia wymagań uprawniających do wykonywania działalności w zakresie transportu drogowego,
- b) rażąco naruszył warunki określone w licencji lub inne warunki wykonywania działalności objętej licencją określone przepisami prawa,
- c) odstąpił licencję lub wypis z licencji osobie trzeciej,
- d) zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją, a w szczególności nie wykonuje, na skutek okoliczności zależnych od niego, transportu drogowego co najmniej przez 6 miesięcy,
- e) rażąco narusza przepisy dotyczące czasu pracy kierowców lub kwalifikacji kierowców,
- f) jeżeli posiadacz licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką samowolnie zmienia wskazania urządzeń pomiarowo-kontrolnych, zainstalowanych w pojeździe.

Cofnięcie licencji w przypadkach określonych w pkt a, b, d i e poprzedza się pisemnym ostrzeżeniem przedsiębiorcy, że w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia tych przepisów wszczyną się postępowanie w sprawie cofnięcia licencji.

¹ Przedsiębiorca nie może zrzec się zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji w przypadku wszczęcia postępowania o ich cofnięcie.

² W razie śmierci osoby fizycznej posiadającej zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję organ, który ich udzielił, na wniosek osoby, która złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku, wyraża zgodę, w drodze decyzji administracyjnej, na wykonywanie uprawnień wynikających z zezwolenia lub licencji przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od daty śmierci posiadacza zezwolenia lub licencji.

Licencja na przewozy drogowe osób w ruchu krajowym może być cofnięta, jeżeli jej posiadacz:

- 1) nie przedstawił, w wyznaczonym terminie, informacji i dokumentów, które były podstawą jej wydania;
- 2) rażąco lub wielokrotnie narusza przepisy w zakresie dopuszczalnej masy, nacisków osi lub wymiaru pojazdu;
- 3) zalega w regulowaniu, stwierdzonych decyzją ostateczną lub prawomocnym orzeczeniem, zobowiązań:
 - celnych, podatkowych lub innych zobowiązań na rzecz Skarbu Państwa z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego,
 - wobec kontrahenta;
- 4) samowolnie:
 - zmienia wskazania urządzeń pomiarowo-kontrolnych lub tachografów cyfrowych zainstalowanych w pojeździe, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 3,
 - zmienia lub usuwa dane zapisane w tachografie cyfrowym lub na karcie kierowcy i karcie przedsiębiorstwa.

Licencja wygasa w razie:

- 1) upływu okresu, na który została udzielona,
- 2) zrzeczenia się jej³⁾,
- 3) śmierci posiadacza licencji⁴⁾,
- 4) likwidacji albo postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku przedsiębiorcy, któremu została udzielona, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 2,
- 5) wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego – w przypadku licencji wspólnotowej.

³ Tamże.

⁴ Tamże.

5. Transport drogowy osób

Wyróżniamy następujące rodzaje przewozu osób:

- regularny,
- regularny specjalny,
- okazjonalny,
- wahadłowy.

5.1. Przewozy regularne i regularne specjalne

Przewóz regularny – publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie i w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1173, z późn. zm.).

Wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych wymaga zezwolenia.

Nie wymaga uzyskania zezwolenia tymczasowe wykonywanie przewozów osób w przypadku klęsk żywiołowych lub wystąpienia zakłóceń w przewozach wykonywanych przez podmioty innych gałęzi niż transport drogowy.

W przypadku zakłóceń, o których mowa wyżej, przewoźnik drogowy i podmiot, w następstwie którego przewozy są wykonywane, obowiązani są zawrzeć pisemne porozumienie określające warunki i termin wykonywania tych przewozów oraz zgłosić ten fakt właściwemu organowi.

Zezwolenie – decyzja administracyjna wydana przez ministra właściwego do spraw transportu, Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca przewoźnika drogowego do wykonywania określonego rodzaju transportu drogowego.

Zezwolenie wydaje się, na wniosek przedsiębiorcy, na czas nie dłuższy niż:

- 5 lat – na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych,
- rok – na wykonywanie przewozów wahadłowych lub przewozów okazjonalnych.

Zezwolenia wydaje:

- **w krajowym transporcie drogowym** – w zależności od zasięgu tych przewozów: wójt, burmistrz albo prezydent miasta, marszałek województwa,
- **w międzynarodowym transporcie drogowym** – Główny Inspektor Transportu Drogowego lub organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – dla linii komunikacyjnych niewykraczających poza obszar tych państw.

Właściwy organ samorządu terytorialnego i Główny Inspektor Transportu Drogowego wydają przedsiębiorcy **wypis albo wypisy z zezwoleń** w liczbie określonej we wniosku przedsiębiorcy.

W zezwoleniu określa się w szczególności:

- warunki wykonywania przewozów,
- przebieg trasy przewozów, w tym miejscowości, w których znajdują się miejsca początkowe i docelowe przewozów,
- miejscowości, w których znajdują się przystanki – przy przewozach regularnych osób.

Załącznikiem do zezwolenia jest obowiązujący rozkład jazdy.

Warunków określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18, nie stosuje się w przypadku wystąpienia niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozów zgodnie z określonym w zezwoleniu przebiegiem trasy przewozów, w szczególności awarii sieci, robót drogowych lub blokad drogowych.

W przypadku gdy okoliczności uniemożliwiający wykonywanie przewozów, o których mowa w ust. 1, trwają dłużej niż 14 dni, organ właściwy w sprawach zezwoleń, na wniosek przedsiębiorcy, wydaje decyzję w sprawie odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu.

Decyzja, o której mowa w ust. 2, nie może być wydana na okres dłuższy niż okres ważności zezwolenia.

Przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym wykonywane są według następujących zasad⁵⁾:

- do przewozu używane są wyłącznie autobusy odpowiadające wymaganym ze względu na rodzaj przewozu warunkom technicznym;
- rozkład jazdy jest podawany do publicznej wiadomości przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach autobusowych;
- wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się tylko na przystankach określonych w rozkładzie jazdy;
- należność za przejazd jest pobierana zgodnie z cennikiem opłat, a pasażer otrzymuje potwierdzenie wniesienia opłaty w postaci biletu wydanego zgodnie z przepisami o kasach rejestrujących;
- w kasach dworcowych oraz w autobusie znajduje się dostępny do wglądu pasażerów opracowany przez przewoźnika lub grupę przewoźników regulamin określający warunki obsługi podróży, odprawy oraz przewozu osób, bagażu i rzeczy;
- cennik opłat został podany do publicznej wiadomości przy kasach dworcowych oraz w każdym autobusie wykonującym regularne przewozy osób, przy czym cennik opłat musi także zawierać ceny biletów ulgowych;
- określone na podstawie odrębnych ustaw uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego;
- wynikających z uprawnień pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanowił te ulgi, ustalił z przewoźnikiem w drodze umowy warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg;
- zgodnie z warunkami przewozu osób.

Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób, poza uprawnieniami pasażerów do ulgowych przejazdów określonymi w odrębnych przepisach, uwzględnia także uprawnienia pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanawia te ulgi, ustali z przewoźnikiem, w drodze umowy, warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg.

Nowe przepisy – okres przejściowy

Od dnia 1 marca 2011 r. obowiązuje ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. Nr 5, poz. 13, z późn. zm.), która określa zasady organizacji i funkcjonowania regularnego przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym realizowanym na terytorium Polski. Do 31 grudnia 2016 r. obowiązują przepisy przejściowe i działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób może być podejmowana i wykony-

⁵⁾ Obowiązuje do 31 grudnia 2016 r.

wana na podstawie przepisów dotychczasowych. Po tej dacie uchylone zostaną art. 18 i 18a, a zmienione art. 21, 22, 22a, 41 i 46.

Zezwolenia na podejmowanie i wykonywanie działalności w zakresie krajowego regularnego przewozu osób w transporcie drogowym mogą być wydawane na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2016 r.

Zgodnie z ustawą organizatorem publicznego transportu zbiorowego jest, w zależności od zasięgu: gmina, związek międzygminny, powiat, związek powiatów, województwo, minister właściwy ds. transportu. Organizator dokonuje wyboru operatora w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych.

Organizator może realizować przewozy w ramach publicznego transportu zbiorowego w formie samorządowego zakładu budżetowego.

Organizator po wybraniu operatora zawiera z nim umowę na okres 10 lat. Następnie operatorowi wydawane jest zaświadczenie na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego na okres ważności umowy. Zaświadczenie wydawane jest na każdy pojazd, którym świadczone są przewozy.

Zaświadczenie nie jest wydawane podmiotowi, który posiada zezwolenie wydane na podstawie ustawy o transporcie drogowym. W takim przypadku zaświadczenie wydaje się dopiero przed dniem wygaśnięcia zezwolenia.

Załącznikiem do zaświadczenia jest rozkład jazdy. Zaświadczenie oraz aktualny rozkład jazdy powinny znajdować się w środku transportu, w którym wykonywany jest publiczny transport zbiorowy w transporcie drogowym i powinny być okazywane na żądanie uprawnionego organu kontroli.

Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu. Potwierdzenie wydaje się na okres 5 lat. Na każdy pojazd wydawany jest wypis potwierdzenia.

Potwierdzenie zgłoszenia przewozu lub wypis z potwierdzenia oraz aktualny rozkład jazdy powinny znajdować się w środku transportu, którym wykonywany jest publiczny transport zbiorowy w transporcie drogowym, i powinny być okazywane na żądanie uprawnionego organu kontroli.

Przedsiębiorca może dokonać zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym do organizatora publicznego transportu zbiorowego, właściwego ze względu na zasięg przewozów, od dnia 1 lipca 2016 r.

Potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia uprawnia przedsiębiorcę do wykonywania przewozu w ramach publicznego transportu zbiorowego na określonej w tym potwierdzeniu linii komunikacyjnej od dnia 1 stycznia 2017 r.

Podsumowując, od 1 marca 2011 r. policjanci, przeprowadzając kontrolę drogową autobusów wykonujących krajowe przewozy regularne, mogą się spotkać z dwoma wzorami dokumentów, tj. ze zezwoleniem na wykonywanie przewozów regularnych i zaświadczeniem na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego.

5.2. Przewozy okazjonalne i wahadłowe

Przewóz wahadłowy – wielokrotny przewóz zorganizowanych grup osób tam i z powrotem, między tym samym miejscem początkowym a tym samym miejscem docelowym, przy spełnieniu łącznie następujących warunków:

- a) każda grupa osób przewiezionych do miejsca docelowego wraca do miejsca początkowego,
- b) miejsce początkowe i miejsce docelowe oznaczają odpowiednio miejsce rozpoczęcia usługi przewozowej oraz miejsce zakończenia usługi przewozowej, z uwzględnieniem w każdym przypadku okolicznych miejscowości leżących w promieniu 50 km;

Przewóz okazjonalny – przewóz osób, który nie stanowi przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego albo przewozu wahadłowego.

Wykonywanie przewozów wahadłowych i okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym, wykraczających poza obszar państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wymaga zezwolenia wydanego przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

Nie wymaga zezwolenia wykonywanie przewozu okazjonalnego, jeżeli:

- tym samym pojazdem samochodowym na całej trasie przejazdu przewozi się tę samą grupę osób i dowozi się ją do miejsca początkowego albo
- polega on na przewozie osób do miejsca docelowego, natomiast jazda powrotna jest jazdą bez osób (podróżnych), albo
- polega on na jeździe bez osób do miejsca docelowego i odebraniu oraz przewiezieniu do miejsca początkowego grupy osób, która przez tego samego przewoźnika drogowego została przewieziona na zasadzie określonej w pkt 2.

Przewóz okazjonalny wykonuje się pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu **powyżej 7 osób łącznie z kierowcą**.

Dopuszcza się przewóz okazjonalny:

- pojazdami zabytkowymi,
 - samochodami osobowymi:
 - prowadzonymi przez przedsiębiorcę świadczącego usługi przewozowe albo zatrudnionego przez niego kierowcę,
 - na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej w lokalu przedsiębiorstwa,
 - po ustaleniu opłaty ryczałtowej za przewóz przed rozpoczęciem tego przewozu; zapłata za przewóz regulowana jest na rzecz przedsiębiorcy w formie bezgotówkowej; dopuszcza się wniesienie opłat gotówką w lokalu przedsiębiorstwa
- niespełniającymi kryterium konstrukcyjnego określonego w ust. 4a i będącymi wyłączną własnością przedsiębiorcy lub stanowiącymi przedmiot leasingu tego przedsiębiorcy.

Przy wykonywaniu przewozów okazjonalnych w krajowym transporcie drogowym pojazdem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą zabrania się:

- umieszczania i używania w pojeździe taksometru;
- umieszczania w sposób widoczny i czytelny z zewnątrz pojazdu oznaczeń z nazwą, adresem, telefonem, adresem strony internetowej przedsiębiorcy lub innych oznaczeń mających na celu identyfikację przedsiębiorcy, a także reklam usług taksówkowych i przedsiębiorców świadczących takie usługi;
- umieszczania na dachu pojazdu lamp lub innych urządzeń technicznych.

5.3. Zasady uzyskiwania zezwoleń

Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach, i odległości między przystankami, kursy oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
- schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków, dokonanego z ich właścicielami lub zarządzającymi,
- zobowiązanie do zamieszczania informacji o godzinach odjazdów na tabliczkach przystankowych na przystankach,
- cennik,
- wykaz pojazdów, z określeniem ich liczby oraz liczby miejsc, którymi wnioskodawca zamierza wykonywać przewozy.

Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym (poza UE) dołącza się:

- rozkład jazdy uzgodniony z zagranicznym przewoźnikiem drogowym przewidzianym do prowadzenia przewozów regularnych na danej linii regularnej, uwzględniający przystanki, czas odjazdów i przyjazdów, przejścia graniczne oraz długość linii regularnej podaną w kilometrach i odległości między przystankami,
- kopię umowy z zagranicznym przewoźnikiem drogowym o wspólnym prowadzeniu linii regularnej,
- harmonogram czasu pracy i odpoczynku kierowców,
- schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- cennik.

Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym (teren UE) dołącza się dokumenty i informacje, o których mowa w rozporządzeniu 1073/2009.

Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów wahadłowych i okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym dołącza się:

- przebieg trasy przewozu dla każdej grupy osób, uwzględniający miejsce początkowe i docelowe przewozu, długość tej trasy podaną w kilometrach oraz przejścia graniczne,
- wykaz terminów przewozów,
- schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu,
- kopię umowy między organizatorem przewozu a przewoźnikiem drogowym,
- harmonogram czasu pracy i odpoczynku kierowców.

Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- informację określającą grupę osób, która będzie uprawniona do korzystania z przewozu,
- proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów i przyjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach, i odległości między przystankami oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
- schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków położonych w granicach administracyjnych miast i obiektów dworcowych dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi.

Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie organowi, który udzielił zezwolenia, wszelkie zmiany danych, nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.

Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w zezwoleniu, przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia.

5.4. Formularz jazdy

Formularz jazdy – dokument wydawany na podstawie art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, s. 88, z późn. zm.) oraz na podstawie umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Umowa INTERBUS), sporządzonej w Brukseli dnia 11 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 114, poz. 1076).

Wykonywanie międzynarodowego autobusowego przewozu wahadłowego, okazjonalnego i niezarobkowego przewozu osób wymaga uzyskania formularza jazdy (przewozy poza obszar UE bądź spoza tego obszaru na teren UE) lub formularza podróży (przewozy na terenie UE) zawierającego w szczególności dane dotyczące oznaczenia przedsiębiorcy, numeru rejestracyjnego pojazdu, rodzaju usługi, miejsca początkowego i miejsca docelowego przewozu drogowego oraz listę imienną przewożonych osób.

Formularz jazdy wydają przewoźnikowi:

- Główny Inspektor Transportu Drogowego;
- wojewódzki inspektor transportu drogowego.

Wydanie formularza jazdy jest czynnością niestanowiącą decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Transport drogowy rzeczy

Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej. Zezwolenie może być udzielone na okres nieprzekraczający danego roku kalendarzowego. Przepisy stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez ładunku.

Wzór zezwolenia określony jest w załączniku I rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie zezwoleń na międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy oraz drogowy przewóz kabotażowy (Dz. U. Nr 297, poz. 1763).

Szczegółowy opis zezwoleń zagranicznych znajduje się w rozdziale 7, natomiast zezwoleń na wykonywanie kabotażu w rozdziale 8.

6.1. Świadcstwo kierowcy (art. 32a)

Do kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zatrudnionego przez przedsiębiorcę mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego międzynarodowy transport drogowy rzeczy, stosuje się przepisy Unii Europejskiej dotyczące świadectwa kierowcy.

Świadcstwo kierowcy wydaje Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej. Świadcstwo kierowcy wydaje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy posiadającego licencję na międzynarodowy transport drogowy rzeczy. Świadcstwo kierowcy wraz z wypisem ze świadectwa kierowcy wydaje się przedsiębiorcy na okres do 5 lat.

Do wygaśnięcia świadectwa kierowcy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wygaśnięcia licencji.

Wzór świadectwa znajduje się w rozdziale 12.2.

7. Zezwolenia zagraniczne

Zezwolenie zagraniczne – dokument otrzymany na podstawie umowy międzynarodowej od właściwego organu innego państwa lub organizacji międzynarodowej przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej przekazywany przewoźnikowi drogowemu i upoważniający go do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego, jednokrotnie lub wielokrotnie, do lub z terytorium państwa określonego w zezwoleniu lub tranzytem przez jego terytorium.

Zezwolenie EKMT – dokument dopuszczający do wykonywania w 2013 r. nieograniczonej liczby kursów pomiędzy krajami członkowskimi, których przebieg został udokumentowany w odpowiednio wypełnionym karnecie,

Karnet EKMT – dokument służący do rejestracji, w porządku chronologicznym, informacji o operacjach transportowych przeprowadzonych podczas każdego etapu podróży, pojazdami z ładunkiem, a także pojazdem bez ładunku (zarejestrowane informacje mogą być użyte wyłącznie do kontroli wykorzystania zezwoleń).

Przedsiębiorca może otrzymać zezwolenie zagraniczne bądź zezwolenie ECMT. Zezwolenie zagraniczne ważne jest na dany rok kalendarzowy i uprawnia do jednokrotnego przejazdu.

Zezwolenia EKMT są to zezwolenia wielokrotne i wielostronne przyznawane krajom członkowskim Europejskiej Konferencji Ministrów Transportu. Na ich podstawie można wykonywać przewozy między krajami członkowskimi EKMT oraz w tranzycie przez ich terytoria.

Wykaz krajów członkowskich EKMT: Albania (Al.), Armenia (ARM), Austria (A), Azerbejdżan (AZ), Białoruś (BY), Belgia (B), Bośnia i Hercegowina (BIH), Bułgaria (BG), Chorwacja (HR), Czechy (CZ), Dania (DK), Estonia (EST), Finlandia (Fin), Francja (F), Gruzja (GE), Niemcy (D), Grecja (GR), Węgry (H), Irlandia (IRL), Włochy (I), Łotwa (LV), Lichtenstein (FL), Litwa (LT), Luksemburg (L), FYR Macedonia (MK), Malta (M), Mołdawia (MD), Holandia (NL), Norwegia (N), Polska (PL), Portugalia (P), Rumunia (RO), Rosja (RUS), Serbia i Czarnogóra (SCG), Słowacja (SK), Słowenia (SLO), Hiszpania (E), Szwecja (S), Szwajcaria (CH), Turcja (TR), Ukraina (UA), Wielka Brytania (UK).

7.1. Transport drogowy rzeczy

Zezwolenie jednorazowe

Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

Zezwolenie może być udzielone na okres nieprzekraczający danego roku kalendarzowego. Dotyczy to również przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez ładunku.

Zagraniczny podmiot wykonujący międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy jest obowiązany wypełnić blankiet zezwolenia najpóźniej przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu samochodowego, którym przewóz ten jest wykonywany.

W przypadku niewypełnienia lub nieprawidłowego wypełnienia blankietu zezwolenia, przejazd uznaje się za wykonywany bez zezwolenia. Kierujący pojazdem samochodowym wy-

konującym międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy jest obowiązany posiadać w pojeździe i okazywać na żądanie uprawnionych osób blankiet zezwolenia.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie zezwoleń na międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy oraz drogowy przewóz kabotażowy (Dz. U. Nr 297, poz. 1763), blankiet zezwolenia na międzynarodowy przewóz drogowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypełnia w części D zezwolenia zagranicznego – służba kontrolna, wpisując datę wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umieszczając pieczęć i podpis osoby kontrolującej oraz odrywając przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odcinek kontrolny zezwolenia, oznaczony odpowiednio: D1, D2, D3, D4.

Zezwolenia zawierają w dolnej części odcinki kontrolne, które powinny być odrywane podczas kontroli drogowej, a następnie przesyłane na adres: Biuro Obsługi Transportu Międzynarodowego, 00-838 Warszawa, ul. Prosta 69. Z uwagi na brak przepisów regulujących przesyłanie odcinków kontrolnych zezwoleń, przedstawiciele Biura Ruchu Drogowego KGP, podczas spotkania z ówczesnym Ministrem Infrastruktury, zaproponowali, aby odcinki pobrane podczas kontroli przez policjantów były przekazywane do Biura Obsługi Transportu Międzynarodowego ze szczebla komend wojewódzkich/Stołecznej Policji w systemie kwartalnym (pismo RD – Z/II25/2013/AZ/JG z dnia 7 stycznia 2013 r. Komendy Głównej Policji, Biuro Ruchu Drogowego).

Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez wymaganego zezwolenia, organ uprawniony do kontroli:

- zatrzymuje i unieważnia zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy,
- kieruje lub usuwa pojazd samochodowy, na koszt podmiotu wykonującego przewóz, na najbliższy parking strzeżony,
- w zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu samochodowego stosuje się odpowiednio przepisy Prawa o ruchu drogowym.

Zwrot pojazdu samochodowego z parkingu następuje po przedstawieniu organowi, o którym mowa, prawidłowo wypełnionego wymaganego zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy, z wyjątkiem pobrania kaucji, o której mowa w art. 95 ustawy.

Wzór zezwolenia

PL RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ

ZEZWOLENIE na międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
PERMISSION to perform international road transport of goods
on the territory of the Republic of Poland
РАЗРЕШЕНИЕ на международную дорожную перевозку вещей
на территорию Республики Польша

Nr 0000000 / W-1.2.3.

Z upoważnienia
Andrzej Bogdanowicz
Andrzej Bogdanowicz
Warszawa, dn. 19.10.2012 r.

A. Wypełnia organ wydający/To be filled by the issuing authority/ Заполняет орган выдачи		
Państwo przewoźnika Carrier's country Страна перевозчика	Liczba przejazdów Number of journeys Количество поездок	1
Przewóz dwustronny* Bilateral transport Двусторонняя перевозка	Przewóz tranzytowy* Transit transport Транзитная перевозка	Przewóz do/z państwa trzeciego* To/from third country transport Перевозка в/из третьей страны
Ograniczenia Limits Ограничения		Ważne do: Valid by: Действует до: 31.12.2013
B. Wypełnia posiadacz zezwolenia/ To be filled by permission holder/ Заполняет обладатель разрешения		
Nazwa i adres przedsiębiorcy Company name and address Название и адрес предпринимателя		
Numer rejestracyjny: Registration number: Регистрационный номер:	samochód ciężarowy ciągnik lorry/tractor грузовой автомобиль/трактор	przyczepa/naczepa trailer/semi-trailer прицеп/полуприцеп
Data pierwszego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Date of first entry to Poland Дата первого пересечения границы Польши	Państwo załadunku Country where loaded Страна загрузки	Państwo rozładunku Country where unloaded Страна разгрузки
C. Miejsce, data, podpis i nazwa organu wydającego Place, date, signature and name of the issuing authority Место, дата, подпись и наименование органа выдачи		
D. Adnotacje służb kontrolnych/ Control authorities notes/ Отметки служб контроля		
D4. Data, pieczęć organu i podpis osoby kontrolującej Nr 0000000	Wyjazd Exit Выезд	D3. Data, pieczęć organu i podpis osoby kontrolującej Nr 0000000
D2. Data, pieczęć organu i podpis osoby kontrolującej Nr 0000000	Wyjazd Exit Выезд	D1. Data, pieczęć organu i podpis osoby kontrolującej Nr 0000000

*niepotrzebne skreślić

Zezwolenie EKMT

Zezwolenie jest ważne dla wszystkich pojazdów przedsiębiorcy, któremu zostało przyznane, jednakże każdorazowo z zezwolenia może korzystać tylko jeden pojazd. Zezwolenie EKMT jest ważne wyłącznie z prawidłowo wypełnionym karnetem oraz odpowiednim certyfikatem.

Karnet powinien być wystawiony imiennie na przewoźnika, bez możliwości użyczenia, zamiany z innymi przewoźnikami. Powinien być przechowywany w pojeździe, łącznie z odpowiadającym mu zezwoleniem EKMT, oraz okazywany na żądanie kompetentnych władz kon-

trolnych, które uprawnione są ponadto do dokonywania wpisów w karnecie. Karnet powinien posiadać taki sam numer ewidencyjny, jak odpowiadające mu zezwolenie, jeśli to konieczne, także numer podrzędny kolejnego karnetu, przy czym nowy karnet może być wydany, gdy pierwotny jest wypełniony.

Zezwolenie EKMT może być używane tylko przez jeden pojazd w tym samym czasie. Egzemplarz zezwolenia powinien się znajdować w pojeździe będącym w drodze pomiędzy punktami załadunku i wyładunku. Zezwolenia muszą być stosowane zgodnie z ich terytorialnym zakresem ważności.

Zezwolenie EKMT nie zastępuje zezwoleń wymaganych dla przewozów specjalnych np. ponadgabarytowych, ładunków niebezpiecznych itp.

Wzór zezwolenia

Texte rédigé dans les deux langues officielles de la CEMT (1)
Text in the two official languages of the ECMT (1)

<p>CONFÉRENCE EUROPÉENNE DES MINISTRES DES TRANSPORTS Secrétariat EUROPEAN CONFERENCE OF MINISTERS OF TRANSPORT Secretariat</p>	<p>CODE DU PAYS QUI DÉLIVRE L'AUTORISATION : CODE OF THE COUNTRY ISSUING THE LICENCE :</p>	<p>Désignation de l'autorité ou de l'organisme compétent <i>Designation of the competent Organisation of Authority</i></p>
---	--	---

AUTORISATION CEMT/ECMT LICENCE 2007 **PL N° 0488**

relative au transport de marchandises effectué à titre professionnel par voie routière entre les pays Membres¹ de la
Conférence Européenne des Ministres des Transports,
for road haulage between the Member countries of the European Conference of Ministers of Transport :

PUH "TRANS HUT"
Hubert Soanicki
Al. Wojska Polskiego 105/7
62-800 Kalisz
REGON 250412976, NIP 614-184-53-33

est autorisé/this licence entitles :

- à transporter à titre professionnel des marchandises entre des points de chargement et de déchargement situés dans des pays Membres différents de la Conférence Européenne des Ministres des Transports, au moyen d'un véhicule isolé ou d'un ensemble de véhicules couplés ;
- to carry goods by road for hire or reward between loading and unloading points situated in two different Member countries of the European Conference of Ministers of Transport, in a single vehicle or a combination of vehicles ;
- ainsi qu'à faire circuler ce ou ces véhicules à vide sur tous les territoires des pays Membres ;
- and to operate this or these vehicle(s) unladen throughout the territory of the Member countries ;

La présente autorisation est valable/This licence is valid
du/from **01 stycznia/January 1st** au/to **31 grudnia/December 31st 2007**

Fait à/Issued at **Warszawa** le/on the **2007-01-18**

1. Les pays Membres ayant une ou plusieurs autres langues officielles pourront fournir la ou les traductions nécessaires des pages 1 et 2 à leurs transporteurs.
Member countries having one or more other official languages will be able to provide their hauliers with the translations of pages 1 and 2 as required.

2. Albanie (AL), Allemagne (DE), Arménie (ARM), Autriche (A), Azerbaïdjan (AZ), Bélarus (BY), Belgique (B), Bosnie-Herzégovine (BH), Bulgarie (BG), Croatie (HR), Danemark (DK), Espagne (E), Estonie (EST), Finlande (FIN), France (F), Grèce (G), Hongrie (H), Irlande (IR), Italie (I), Lettonie (LV), Liechtenstein (LI), Lituanie (LT), Luxembourg (L), FYR Macédoine (MK), Malte (M), Moldavie (MD), Norvège (N), Pays-Bas (NL), Pologne (P), Portugal (P), République Slovaque (SK), République Tchèque (CZ), Roumanie (RO), Fédération de Russie (RU), Royaume-Uni (UK), Serbie (SCG), Slovénie (SI), Suède (S), Suisse (CH), Turquie (TR), Ukraine (U), Royaume-Uni (UK).

3. Le signe distinctif MK utilisé sur les autorisations de l'ÉRY Macédoine ne sous-entend pas la reconnaissance de sa validité par la Grèce.
The distinguishing sign MK on FYR Macedonia licences does not imply recognition by Greece of the validity of this sign.

4. En chiffres arabes (écrits en toutes lettres).
Arabic figures (written in letters).

5. Signature et cachet de l'organisme qui délivre l'autorisation.
Signature and stamp of the Organisation or Authority issuing the licence.

Województwo Wielkopolskie
Urząd Marszałkowski
Transportu Miejskiego

00022400

Karnet EKMT

ZEZWOLENIE EKMT Nr				ORYGINAŁ N° 1		
a) Data wyjazdu b) Data przyjazdu	a) Miejsce załadunku b) Miejsce wyładunku	a) Kraj załadunku b) Kraj wyładunku	Nr rejestracyjny/ kraj rejestracji	Ciężar brutto w tonach (z dokładnością do 0,1 t)	Liczba km przy wyjeździe Liczba km przy przyjeździe	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)
a)	a)	a)	a)	a)	a)	a)
b)	b)	b)	b)	b)	b)	b)

7.2. Transport drogowy osób

Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje przewoźnikowi drogowemu zezwolenie zagraniczne na przewóz osób pod warunkiem posiadania przez niego licencji na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu osób.

Główny Inspektor Transportu Drogowego:

- odmawia wydania zezwolenia zagranicznego w razie braku możliwości zapewnienia wystarczającej liczby zezwoleń,
- odmawia wydania zezwolenia zagranicznego w przypadkach, gdy zachodzi przesłanka do cofnięcia licencji,
- może odmówić wydania zezwolenia zagranicznego w przypadkach, gdy licencja może być cofnięta.

Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

Zezwolenie może być udzielone na okres nieprzekraczający danego roku kalendarzowego.

Blankiety zezwoleń zagranicznych przyjmuje z zagranicy Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Wzór zezwolenia

PL RZECZPOSPOLITA POLSKA MINISTERSTWO TRANSPORTU 2009
0000000

ZEZWOLENIE
na międzynarodowy przewóz osób
AUTHORIZATION
for the international transport of passengers
РАЗРЕШЕНИЕ
на международную перевозку пассажиров

między a Rzeczpospolitą Polską lub w tranzycie przez PL Ważne do 31.01.2010
between and and in transit through
между и Республикой Польша или транзитом через РП Valid to
Действительно до

1),2) **WJAZD PUSTYM AUTOBUSEM** PRZEWOZY WAHADLOWE
Entrance of a bus without passengers Shuttle - transport
Въезд пустым автобусом Матиковые перевозки

3) **Liczbajazd** **tam:** **z powrotem:** **zgodnie z wykazemjazd**
Number of journeys one way: return: according to the time-table
Количество поездок туда: обратно: согласно графику поездок

Nazwa i adres przewoźnika **Numer rejestracyjny autobusu**
Name and full address of carrier Registration number
Наименование и адрес перевозчика Регистрационный номер автобуса

1) Zezwolenie nie upoważnia do wjazdu pustym autobusem do pasażerów polskich.
The authorization does not authorize to enter by empty bus to transport groups of Polish passengers.
Разрешение не уполномочивает на въезд пустым автобусом за польскими пассажирами.

2) W przypadku odbioru grupy z kraju przewoźnika lub obywateli państw trzecich wwiezionych innymi środkami transportu, zezwolenie upoważnia jedynie do bezpośredniego przewiezienia grupy do kraju przewoźnika.
In the case of collection of a group of citizens from the haulage contractor's country or a group of citizens from third countries, who were brought by other means of transport, the permit shall allow the direct transfer of the group to the haulage contractor's country only.
В случае принятия группы из страны перевозчика или граждан третьих государств, которые были ввезены на другие транспортные средства, разрешение дает право только на прямую перевозку группы в страну перевозчика.

3) Wymagany jest formularzjazd (ASOR).
Passenger's manifest is required.
Требуется формуляр поездок.

Postanowienia ogólne
Kierowca obowiązany jest posiadać zezwolenie przy sobie podczas każdej jazdy i okazywać je na żądanie organom kontroli. Zezwolenie nie uprawnia do wykonywania przewozów pomiędzy dwoma miejscowościami położonymi w Polsce i nie może być odstępowane innym osobom.
Przewoźnik obowiązany jest do przestrzegania przepisów ruchu drogowego i innych przepisów prawa obowiązującego w Polsce.
General prescriptions
The driver is obliged to keep the permit on him during each tour and to present it on request to controlling authorities.
The permit does not entitle to perform transfer between two localities in Poland and must not be ceded to other persons.
The haulage contractor is obliged to observe road traffic regulations and other legal regulations valid in Poland.
Общие постановления
Во время каждой поездки водитель обязан иметь с собой разрешение и предоставлять его по требованию контрольных органов. Это разрешение дает право на проведение перевозок между двумя местностями, расположенными в Польше. Разрешение нельзя уступать другим лицам. Перевозчик обязан соблюдать правила дорожного движения и другие положения действующего в Польше закона.

Miejsce, data, podpis i pieczęć organu wydającego
Place, date, signature and stamp of the issuing authority
Место, дата, подпись и печать выдающего органа

MINISTER INFRASTRUKTURY

Z upoważnienia
Andrzej Bogdanowicz

PWPW S.A. BOTM W - 6./2009 Warszawa, dn. 29 października 2008 r.

8. Kabotaż

Przewóz kabotażowy – przewóz wykonywany pojazdem samochodowym zarejestrowanym za granicą lub przez przedsiębiorcę zagranicznego między miejscami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8.1. Transport drogowy rzeczy

Wykonywanie przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot:

- mający siedzibę w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub
- wykorzystujący do przewozu pojazd zarejestrowany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym
 - wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz kabotażowy, które wydaje w drodze decyzji administracyjnej Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Zezwolenie wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.

Przewóz kabotażowy bez zezwolenia, na podstawie umowy międzynarodowej, może być wykonywany wyłącznie pojazdem samochodowym, z którego dokonano całkowitego albo częściowego rozładunku rzeczy przywiezionych z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Pojazd samochodowy może być wykorzystany do trzech przewozów kabotażowych w okresie 7 dni, począwszy od dnia, w którym dokonano rozładunku rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kierujący pojazdem samochodowym jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionych osób dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, a w szczególności dokumenty przewozowe oraz faktury za wykonane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi przewozowe.

8.2. Transport drogowy osób (art. 19 ust.1)

Wykonywanie przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot:

- mający siedzibę w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub

- wykorzystujący do przewozu pojazd zarejestrowany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym
- wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz kabotażowy, które wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, Główny Inspektor Transportu Drogowego. Przepisy art. 22 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Zezwolenie wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.

9. Transport kombinowany

Transport kombinowany – przewóz rzeczy, podczas którego samochód ciężarowy, przyczepa, naczepa z jednostką ciągnącą lub bez jednostki ciągnącej, nadwozie wymienne lub kontener 20-stopowy lub większy korzysta z drogi w początkowym lub końcowym odcinku przewozu, a na innym odcinku z usługi kolei, żeglugi śródlądowej lub transportu morskiego, przy czym odcinek morski przekracza 100 km w linii prostej; odcinek przewozu początkowego lub końcowego oznacza przewóz:

- pomiędzy punktem, gdzie rzeczy są załadowane, i najbliższą odpowiednią kolejową stacją załadunkową dla odcinka początkowego oraz pomiędzy najbliższą odpowiednią kolejową stacją wyładunkową a punktem, gdzie rzeczy są wyładowane, dla końcowego odcinka lub
- wewnątrz promienia nieprzekraczającego 150 km w linii prostej ze śródlądowego lub morskiego portu załadunku lub wyładunku.

Wykonywanie międzynarodowego transportu kombinowanego nie wymaga posiadania zezwolenia zagranicznego ani zezwolenia polskiego przez przewoźnika zagranicznego, jeżeli w umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, przewidziano wzajemne zwolnienie w tym zakresie.

10. Przewozy na potrzeby własne

Niezarobkowy przewóz drogowy – przewóz na potrzeby własne – każdy przejazd pojazdu po drogach publicznych z pasażerami lub bez, załadowanego lub bez ładunku, przeznaczanego do nieodpłatnego krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego osób lub rzeczy, wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, spełniający łącznie następujące warunki:

- pojazdy samochodowe używane do przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników,
- przedsiębiorca legitymuje się tytułem prawnym do dysponowania pojazdami samochodowymi,
- w przypadku przejazdu pojazdu załadowanego – rzeczy przewożone są własnością przedsiębiorcy lub zostały przez niego sprzedane, kupione, wynajęte, wdzierżawione, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione albo celem przejazdu jest przewóz osób lub rzeczy z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa na jego własne potrzeby, a także przewóz pracowników i ich rodzin,
- nie jest przewozem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług turystycznych.

Przewozy drogowe na potrzeby własne mogą być wykonywane po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej.

Obowiązek uzyskania zaświadczenia nie dotyczy przewozów drogowych wykonywanych:

- w ramach powszechnych usług pocztowych,
- przez podmioty, niebędące przedsiębiorcami, z tym że w przypadku działalności wytwórczej w rolnictwie dotyczącej upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego obowiązek uzyskania zaświadczenia nie dotyczy rolnika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r. poz. 1403),
- przez przedsiębiorców posiadających uprawnienia do wykonywania transportu drogowego.

Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje właściwy dla siedziby przedsiębiorcy starosta **na czas nieokreślony**.

Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje Główny Inspektor Transportu Drogowego **na okres do 5 lat**. W przypadku wykonywania międzynarodowego niezarobkowego przewozu drogowego niezgodnie z wydanym zaświadczeniem Główny Inspektor Transportu Drogowego odmawia wydania nowego zaświadczenia przez okres 3 lat od dnia upływu ważności posiadanego zaświadczenia.

Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na potrzeby własne może wymagać uzyskania odpowiedniego zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowią.

Przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego osób na potrzeby własne jest wymagany **formularz jazdy**.

Na podstawie umów cywilnoprawnych mogą być używane, do celów służbowych, samochody osobowe, motocykle i motorowery niebędące własnością pracodawcy.

11. Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia

Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy może być zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia w przypadku wykonywania przez niego przewozów w ramach pomocy humanitarnej, medycznej lub w przypadku klęski żywiołowej.

Zwolnienie następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowią.

12. Kwalifikacje zawodowe kierowców

Przedsiębiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy może zatrudnić kierowcę, jeżeli osoba ta:

- ukończyła 18 lat – w przypadku kierowcy prowadzącego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii:
 - C lub C + E, o ile uzyskał on odpowiednią kwalifikację wstępną,
 - C1 lub C1 + E, o ile uzyskał on odpowiednią kwalifikację wstępną przyśpieszoną,
- ukończyła 21 lat – w przypadku kierowcy prowadzącego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii:
 - C lub C + E, o ile uzyskał on odpowiednią kwalifikację wstępną przyśpieszoną,
 - D lub D + E, o ile uzyskał on odpowiednią kwalifikację wstępną,
 - D1 lub D1 + E, o ile przewóz wykonywany jest na liniach regularnych, których trasa nie przekracza 50 km, i o ile kierowca uzyskał odpowiednią kwalifikację wstępną przyśpieszoną,
- ukończyła 23 lata – w przypadku kierowcy prowadzącego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii D lub D + E, o ile uzyskał on odpowiednią kwalifikację wstępną przyśpieszoną;
- posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym, określone w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, z zastrzeżeniem ust. 1a;
- nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;
- nie ma przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy,
- uzyskała kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyśpieszoną,
- ukończyła szkolenie okresowe.

UWAGA!

- kierowca posiadający prawo jazdy kategorii D albo D+E do ukończenia 23. roku życia może być zatrudniony wyłącznie przy wykonywaniu regularnych przewozów osób na liniach komunikacyjnych na trasie nieprzekraczającej 50 km,
- wymagań dotyczących wieku oraz szkoleń nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 39a ust. 2 ustawy.

12.1. Pierwsze szkolenie okresowe

Kierowcy, którzy kategorię D1, D1+E, D lub D+E uzyskali do 10 września 2008 r. lub C1, C1+E, C lub C+E do 10 września 2009 r., są zwolnieni z obowiązku ukończenia szkolenia kwalifikacji wstępnej. Kierowcy ci, zgodnie z poniższą tabelą, muszą w odpowiednim terminie odbyć po raz pierwszy szkolenie okresowe, a następnie powtarzać je co 5 lat.

Ostateczny termin szkolenia	Data uzyskania prawa jazdy D1, D1+E, D, D+E	Data uzyskania prawa jazdy C1, C1+E, C, C+E
10 września 2009 r.	do 31.12.1980 r.	–
10 września 2010 r.	1.01.1981 – 31.12.1990 r.	do 31.12.1980 r.
10 września 2011 r.	1.01.1991 – 31.12.2000 r.	1.01.1981 – 31.12.1995 r.
10 września 2012 r.	1.01.2001 – 31.12.2005 r.	1.01.1996 – 31.12.2000 r.
10 września 2013 r.	1.01.2006 – 10.09.2008 r.	1.01.2001 – 31.12.2005 r.
10 września 2014 r.	–	1.01.2006 – 10.09.2009 r.

Badania lekarskie oraz psychologiczne są przeprowadzane:

- do czasu ukończenia przez kierowcę 60 lat – co 5 lat,
- po ukończeniu przez kierowcę 60. roku życia – co 30 miesięcy.

Pierwsze badanie lekarskie lub psychologiczne jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat – w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.

12.2. Sposób potwierdzenia posiadania kwalifikacji zawodowych

1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy obowiązany jest uzyskać wpis do polskiego krajowego prawa jazdy, potwierdzający spełnienie wymagań.

Zgodnie z art. 15 ustawy o kierujących pojazdami, kierowca wykonujący przewóz drogowy obowiązany jest uzyskać wpis do polskiego krajowego prawa jazdy, potwierdzający spełnienie wymagań. Wpis jest dokonywany, w formie wymiany prawa jazdy, na okres 5 lat, liczo-

ny od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, potwierdzającego odbycie szkolenia kwalifikacji lub okresowego, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego.

13.		9.	10.	11.	12.
		A1 			
		A 	28.04.80	—	
		B1 			
		B 	14.03.78	—	
		C1 			
		C 	28.04.80	05.11.15	95.05.11.2015.
		D1 			
		D 	22.11.91	05.11.15	95.05.11.2015.
		BE 	10.03.83	—	
		C1E 			
		CE 	10.03.83	05.11.15	95.05.11.2015.
		D1E 			
		DE 	01.07.99	05.11.15	95.05.11.2015.
		T			

W przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie lekarskie i psychologiczne wydane na podstawie ustawy o transporcie drogowym, dotyczące kwalifikacji zawodowych kierowcy, uznaje się spełnienie wymogu w zakresie przedłużenia ważności prawa jazdy określonej kategorii.

2. Dla kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadającego prawo jazdy wydane przez państwo trzecie, wykonującego lub zamierzającego wykonywać **przewóz drogowy rzeczy** na rzecz przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzeniem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 5 i 6, jest świadectwo kierowcy.
3. Kierowca niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadający prawo jazdy wydane przez państwo trzecie, wykonujący lub zamierzającemu wykonywać **przewóz drogowy osób** na rzecz przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymienia posiadane przez siebie prawo jazdy zagraniczne na polskie krajowe prawo jazdy, dokonując jednocześnie wpisu potwierdzającego te wymagania. Dodatkowym warunkiem wymiany prawa jazdy jest złożenie przez przedsiębiorcę oświadczenia o zatrudnieniu lub nawiązaniu współpracy z tym kierowcą, który będzie wykonywał lub wykonuje na jego rzecz przewozy drogowe – sposób jak w pkt 1.

Kierowcy, którzy uzyskali kategorię prawa jazdy D1, D1+E, D lub D+E po 10 września 2013 r. lub kategorię C1, C1+E, C lub C+E po 10 września 2009 r., swoje kwalifikacje zawodowe będą potwierdzać wpisem w prawie jazdy. Natomiast kierowcy, którzy uzyskali odpowiednią kategorię do tych dat zgodnie z terminami określonymi w ww. tabeli, muszą po raz pierwszy odbyć szkolenie okresowe. Do tego czasu ich kwalifikacje zawodowe będą potwierdzane zaświadczeniem wydanym przez pracodawcę, a po tym terminie – wpisem w prawie jazdy.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

PL

MINISTER
INFRASTRUKTURY

ŚWIADECTWO KIEROWCY NR 000000

do celów zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na podstawie licencji wspólnotowej

(rozporządzenie (EWG) nr 881/92
zmienione rozporządzeniem (WE) nr 484/2002 z dnia 1 marca 2002 r.)

Niniejsze świadectwo poświadcza, że na podstawie dokumentów okazanych przez:

JAN KOWALSKI - "PRZEWOZY" SP. Z O.O.

00-000 WARSZAWA, UL. BUSOWA 11/9

kierowca

Nazwisko i imię: ROSJA

Data i miejsce urodzenia: 01.03.1970

Obywatelstwo: ROSYJSKIE

Rodzaj i numer dokumentu tożsamości: AA1234567890

Data wydania: 01.03.2004 , miejsce wydania: MOSKWA

nr prawa jazdy: XX12345678

Data wydania: 01.03.2004 , miejsce wydania: MOSKWA

nr ubezpieczenia społecznego: 000-100-00-00

jest zatrudniony, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z regulami stosowanymi w następującym Państwie Członkowskim i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców stosowanych w tym Państwie Członkowskim w celu prowadzenia działalności transportu drogowego w tym państwie:

POLSKA

Uwagi szczególowe: W POLSCE PRACOWNICY ZGŁASZANI SĄ DO UBEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO POD NUMEREM NIP DANEGO PRACOWNIKA

Świadectwo jest ważne od 01.03.2005 do 01.03.2010

Wydano w WARSZAWA w dniu 01.03.2005

¹ Nazwisko lub firma i pełny adres przewoźnika.

² Nazwa państwa członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika.

³ Podpis i pieczęć właściwej władzy lub organu wydającego.

SK 0000173

13. Wymagane dokumenty przy kontroli drogowej

W myśl art. 87 ustawy o transporcie drogowym podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca pojazdu samochodowego jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, kartę kierowcy, zapisy urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, a ponadto:

- **wykonując transport drogowy** – wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego albo wypis z licencji,
- **wykonując przewóz drogowy osób:**
 - przy wykonywaniu przewozów regularnych i regularnych specjalnych – odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy,

brzmienie od 1.07.2017 r.:

przy wykonywaniu przewozu regularnego specjalnego i międzynarodowego przewozu regularnego – odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z aktualnym rozkładem jazdy i formularz jazdy, jeżeli są one wymagane,

- przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów wahałowych lub okazjonalnych – odpowiednie zezwolenie lub formularz jazdy,
- przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów na potrzeby własne – formularz jazdy,
- oryginał albo poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę kserokopię decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2, jeżeli została wydana,
- przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju, przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju – potwierdzenie lub kopię potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego albo wydruk potwierdzenia identyfikacji jako podatnika VAT – przewozy okazjonalne,
- dokumenty wymagane w publicznym transporcie zbiorowym,
- przy wykonywaniu przewozów okazjonalnych, o których mowa w art. 18 w ust. 4b w pkt 2, kopię umowy na realizowany przewóz;
- **wykonując przewóz drogowy rzeczy** – dokumenty związane z przewożonym ładunkiem, a także:
 - odpowiednie zezwolenie wymagane w międzynarodowym transporcie drogowym,
 - świadectwo wymagane zgodnie z Umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 49, poz. 254),
 - zezwolenie na przejazd pojazdu, z ładunkiem lub bez ładunku, o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach,

- dokumenty wymagane przy przewozie zwierząt,
 - dokumenty wymagane przy przewozie odpadów,
 - certyfikat potwierdzający spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, jeżeli jest wymagany,
 - dokumenty związane z transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
- w międzynarodowym transporcie drogowym – świadectwo kierowcy, jeżeli jest wymagane,
- urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jeżeli jest wymagane.

Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych wyżej, wypis zaświadczenia.

Przedsiębiorca lub podmiot wykonujący przewozy na potrzeby własne, odpowiedzialni są za wyposażenie kierowcy wykonującego transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne w wymagane dokumenty.

Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego **kierowca taksówki** jest obowiązany mieć przy sobie i okazać na żądanie licencję.

Do kontroli dokumentów, o których mowa wyżej, oraz warunków w nich określonych uprawnieni są, min. **funkcjonariusze Policji** (art. 89 utd).

13.1. Zasady kontroli

Kontrole drogowe wykonuje się w odpowiednim miejscu i czasie tak, aby utrudnić kierowcom prowadzącym pojazdy omijanie punktów kontroli, oraz bez dyskryminacji ze względu na:

- kraj rejestracji pojazdu;
- kraj zamieszkania kierowcy;
- kraj siedziby przedsiębiorstwa;
- początkowy i docelowy punkt podróży;
- rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy.

Osoby uprawnione do kontroli zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku zaopatrzone są w:

- wykaz podstawowych elementów podlegających kontroli na drodze i na terenie podmiotu wykonującego przewozy drogowe,
- standardowe wyposażenie.

13.2. Zasady postępowania

13.2.1. Podmiot zagraniczny (art. 94 ust. 3 i 4 utd)

W przypadku, gdy podczas kontroli stwierdzono naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez zagraniczny podmiot mający siedzibę w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności bądź możliwość egzekucji należności nie wynika wprost z przepisów

międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, osoba przeprowadzająca kontrolę pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej.

Kaucję pobiera się w formie:

- gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania, lub
- przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, przy czym koszty przelewu ponosi zobowiązany podmiot.

13.2.2. Zasady ogólne (art. 95 ust. 1 utd)

W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem osoba przeprowadzająca kontrolę na drodze zatrzymuje, za pokwitowaniem, dokumenty podlegające kontroli i kieruje lub usuwa pojazd, na koszt podmiotu wykonującego przewóz drogowy, na najbliższy parking strzeżony, jeżeli:

- nie pobrano kaucji – w przypadku podmiotu zagranicznego,
- nie usunięto stwierdzonych nieprawidłowości, lub
- zakaz lub ograniczenie ruchu uniemożliwia dalszą jazdę.

W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Odpowiedzialności za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego podlega: **podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, kierowca, osoba zarządzająca transportem, inne osoby wykonujące czynności związane z przewozem drogowym.**

Sposób postępowania w sytuacji, gdy zostaną naruszone obowiązki niniejszej ustawy, opisuje art. 92 (odpowiedzialność kierowców i osób zarządzających) i art. 92a (odpowiedzialność podmiotu wykonującego przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem).

Kierowcy i osoby zarządzające za naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego podlegają karze grzywny w wysokości do 2000 złotych.

Orzekanie w sprawie nałożenia grzywny następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Niezależnie od powyższego w trybie art. 92a można wszcząć postępowanie administracyjne wobec podmiotu wykonującego przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, który podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 10 000 złotych, za każde naruszenie. Dokumenty z przeprowadzonej kontroli przekazywane są właściwemu ze względu na miejsce kontroli wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego, który nakłada karę pieniężną w drodze decyzji administracyjnej.

Wyjątkiem od tej zasady jest popełnienie naruszenia przez zagranicznego przewoźnika drogowego, wówczas postępowanie administracyjne prowadzi Policja (art. 94 ust. 6).

Wykaz naruszeń i kar określają załączniki do ustawy: załącznik I dotyczy kierowcy, załącznik II – osoby zarządzającej, a załącznik III – przedsiębiorcy.

Podsumowując, w wyniku jednej kontroli drogowej można prowadzić czynności wobec trzech podmiotów, tj. **nałożyć karę grzywny na kierowcę i na osobę zarządzającą, a także karę pieniężną na podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem** (w przypadku podmiotu wykonującego przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem po wcześniejszym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego).

Do podmiotów wykonujących inne czynności związane z przewozem drogowym można zaliczyć, w szczególności:

- spedytora,
- nadawcę,
- odbiorcę,
- załadowcę,
- organizatora wycieczki,
- organizatora transportu,
- operatora publicznego transportu zbiorowego.

Czynności wykonuje się, jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ na podstawie naruszenia lub godził się na nie.

14.1. Podstawy prawne wynikające z innych ustaw

Należy pamiętać, iż jeżeli naruszenia dotyczą: przewozu towarów niebezpiecznych lub pojazdów nienormatywnych, to podstawą prawną prowadzenia czynności jest **ustawa o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367, z późn. zm.) bądź odpowiednio ustawa Prawo o ruchu drogowym.**

Przewóz towarów niebezpiecznych

art. 107 ust. 1 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych

Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych, który narusza obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub przepisów wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, **podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 10 000 zł.** Uczestnikami przewozu są: nadawca, przewoźnik, odbiorca i inni, tj. załadowca, pakujący, napelniający, operator kontenera-cysterny/cysterny przenośnej, rozładowca. Ich obowiązki opisane są w dziale 1.4 umowy ADR. Wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy. Dalsze czynności prowadzone są w sposób opisany w ustawie o transporcie drogowym. Naruszenia należy umieścić w tym samym protokole kontroli, który sporządzany jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie kontroli przewozu drogowego (Dz. U. poz. 1064), z właściwą podstawą prawną. Przy nakładaniu kary pieniężnej podczas kontroli drogowej bądź w firmie stosuje się ograniczenia określone w rozdziale 11 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

art. 111 ust. 1 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych

Kierujący pojazdem, osoba prowadząca inny środek transportu, członek załogi środka transportu lub inna osoba fizyczna wykonująca czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych, która narusza obowiązki lub warunki przewozu towarów niebezpiecznych, podlega karze grzywny w trybie art. 111 ust. 1 cytowanej ustawy. Orzekanie następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Pojazdy nienormatywne

art. 140aa ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

Za przejazd po drogach publicznych pojazdów nienormatywnych bez zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi dla tego zezwolenia nakłada się karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej wydaje właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli organ Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, Służby Celnej lub zarządca drogi.

Karę pieniężną nakłada się na:

- podmiot wykonujący przejazd,
- podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem drogowym, a w szczególności na organizatora transportu, nadawcę, odbiorcę, załadowcę lub spedytora, jeżeli okoliczności lub dowody wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia.

Wysokość kary pieniężnej określa art. 140ab ust. 1 cytowanej ustawy.

art. 92 ust. 1 i 2 ustawy o transporcie drogowym

Naruszenie obowiązków przez kierowcę lub osobę zarządzającą transportem. Sposób postępowania wynika z ustawy o transporcie drogowym opisany wcześniej (s. 44–45).

15. Wymagane dokumenty – ściągą

Transport drogowy rzeczy		
	Kierowca krajowy lub z państwa UE	Kierowca spoza UE
Wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wypis z licencji	X	X
Zezwolenie zagraniczne, zezwolenie EKMT/CEMT + Karnet EKMT + certyfikat pojazdu ¹⁾	-	X
Karta kierowcy, wykresówki bądź zaświadczenie o niekierowaniu pojazdem ²⁾	X	X
Dokument przewozowy CMR ³⁾	X	X
Świadectwo kierowcy ⁴⁾	-	X

¹⁾ kierowca powinien posiadać zezwolenie zagraniczne bądź zezwolenie ECMT,
²⁾ kontrolowany okres:
 – dzień bieżący i 28 dni wstecz (przewóz według przepisów 561/2006),
 – tydzień bieżący i ostatni dzień pracy tygodnia poprzedniego (przewóz według umowy AETR),
 * **umowa AETR zmieniona 20.09.2010 r. niewprowadzona ustawą przez Polskę**
 – tachograf analogowy – bieżący tydzień oraz wykresówki używane z poprzednich 15 dni kalendarzowych,
 – tachograf cyfrowy – bieżący dzień oraz poprzednie 28 dni kalendarzowych,
³⁾ przy wykonywaniu transportu międzynarodowego,
⁴⁾ kierowca spoza UE zatrudniony u przewoźnika na terenie UE.

INNE DOKUMENTY PRZY WYBRANYCH RODZAJACH PRZEWOZU RZECZY/ZWIERZĄT		
Przewóz towarów niebezpiecznych – 8.1.2. umowy ADR		
Dokument przewozowy	X	X
Instrukcje pisemne	X	X
Dokument tożsamości wszystkich członków załogi	X	X
Świadectwo dopuszczenia dla każdej jednostki transportowej ¹⁾	X	X
Zaświadczenie o przeszkoleniu kierowcy	X	X
Kopia świadectwa dopuszczenia przez właściwą władzę ²⁾	X	X

¹⁾ dotyczy pojazdów EXII, EXIII, FL, OX , AT i MEMU.
²⁾ dotyczy:
 – klasy 1 zaliczonych do pozycji i.n.o., UN0190 próbek wybuchowych i towarów zapakowanych zgodnie z instrukcją pakowania P101,
 – klasy, grup zgodności B i D, załadowanych do tego samego pojazdu, oraz
 – materiałów samoreaktywnych i nadtlenu organicznych, wymagających określenia warunków przewozu przez właściwą władzę.

Przewóz artykułów szybko psujących się		
Świadectwo ATP ¹⁾	X	X
¹⁾ wymagane przy przewozach międzynarodowych		

15. Wymagane dokumenty – ściągą

Przewóz żywych zwierząt – rozporządzenie (WE) Nr 1/2005		
Przewozy do 65 km		
Dokumenty określające: pochodzenie zwierząt i ich właściciela, miejsce wyjazdu, datę i czas wyjazdu, przewidziane miejsce przeznaczenia, przewidywany czas trwania przewozu (powyższe informacje mogą być zawarte w różnych dokumentach)	X	X

Przewozy powyżej 65 km do 8 h (koni, bydła, owiec, kóz i drobiu)		
Zezwolenie przewoźnika TYP 1	X	X
Licencja kierowcy/konwojenta (dot. koni, bydła, owiec, kóz i świń)	X	X
Przewozy powyżej 8 h (koni, bydła, owiec, kóz i świń) – dokumenty jak wyżej, a ponadto		
Zezwolenie przewoźnika TYP 2	X	X
Świadectwo zatwierdzenia pojazdu	X	X
Dziennik podróży (przewozy międzynarodowe)	X	X

Przejazd pojazdu nienormatywnego ¹⁾		
	Kierowca krajowy lub z państwa UE	Kierowca spoza UE
Zezwolenie kat. I, II, III, IV, V, VI, VII lub VIII ²⁾	X	X

1) dokumenty jak przy wykonywaniu transportu drogowego,

2) kategorie zezwoleń:

kat. I (drogi gminne, powiatowe, wojewódzkie wskazane w zezwoleniu)

a) o wymiarach oraz rzeczywistej masie całkowitej nie większych od dopuszczalnych,

b) o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t.

kat. II (drogi publiczne, z wyjątkiem ekspresowych i autostrad)

a) o długości, wysokości oraz rzeczywistej masie całkowitej nie większych od dopuszczalnych,

b) o naciskach osi nie większych od dopuszczalnych dla danej drogi,

c) o szerokości nieprzekraczającej 3,5 m.

kat. III (drogi publiczne)

a) o naciskach osi i rzeczywistej masie całkowitej nie większych od dopuszczalnych,

b) o szerokości nieprzekraczającej 3,2 m,

c) o długości nieprzekraczającej:

– 15 m dla pojedynczego pojazdu,

– 23 m dla zespołu pojazdów,

d) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m;

kat. IV (drogi krajowe)

a) o rzeczywistej masie całkowitej nie większej od dopuszczalnej,

b) o szerokości nieprzekraczającej 3,4 m,

c) o długości nieprzekraczającej:

– 15 m dla pojedynczego pojazdu,

– 23 m dla zespołu pojazdów,

– 30 m dla zespołu pojazdów o skrętnych osiach,

d) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m,

e) o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t;

kat. V (drogi publiczne)

a) o naciskach osi nie większych od dopuszczalnych dla danej drogi,

b) o szerokości nieprzekraczającej 3,4 m,

c) o długości nieprzekraczającej:

– 15 m dla pojedynczego pojazdu,

– 23 m dla zespołu pojazdów,

– 30 m dla zespołu pojazdów o skrętnych osiach,

d) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m,

e) o rzeczywistej masie całkowitej nieprzekraczającej 60 t;

kat. VI (drogi krajowe – zgodnie z wykazem dróg, o którym mowa w art. 64c ust. 7 prd)

a) o szerokości nieprzekraczającej:

– 3,4 m dla drogi jednojezdniowej,

– 4 m dla drogi dwujezdniowej klasy A, S i GP,

b) o długości nieprzekraczającej:

– 15 m dla pojedynczego pojazdu,

– 23 m dla zespołu pojazdów,

– 30 m dla zespołu pojazdów o skrętnych osiach,

c) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m,

d) o rzeczywistej masie całkowitej nieprzekraczającej 60 t,

e) o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t;

kat. VII (wyznaczona trasa wskazana w zezwoleniu)

a) o wymiarach oraz rzeczywistej masie całkowitej większych od wymienionych w kategoriach I–VI,

b) o naciskach osi przekraczających wielkości przewidziane dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t.

15. Wymagane dokumenty – ściągą

Transport drogowy osób¹⁾		
	Kierowca krajowy lub z państwa UE	Kierowca spoza UE
Pojazd konstrukcyjnie przystosowany do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą		
Wypis z licencji	X	X
Zezwolenie zagraniczne ²⁾	-	-
¹⁾ przy wykonywaniu ww. przewozów zabrania się: – umieszczania i używania w pojeździe taksometru, – umieszczania w sposób widoczny i czytelny z zewnątrz pojazdu oznaczeń z nazwą, adresem, telefonem, adresem strony internetowej przedsiębiorcy lub innych oznaczeń mających na celu identyfikację przedsiębiorcy, a także reklam usług taksówkowych i przedsiębiorców świadczących takie usługi, – umieszczania na dachu pojazdu lamp lub innych urządzeń technicznych. ²⁾ Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić wymóg posiadania zezwolenia przez zagranicznych przewoźników z niektórych państw mając na uwadze zasadę wzajemności.		
TAXI		
Licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką	X	X
Przewozy regularne¹⁾		
Wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika oraz wypis z licencji w ruchu międzynarodowym	X	X
Zezwolenie lub wypis z zezwolenia/zaświadczenie na wykonywanie przewozów regularnych, potwierdzenie zgłoszenia przewozu ²⁾	X	X
Rozkład jazdy	X	X
Zezwolenie zagraniczne, Zezwolenie EKMT/CEMT + Karnet EKMT + certyfikat pojazdu ³⁾	-	X
Karta kierowcy, wykresówki bądź zaświadczenie o niekierowaniu pojazdem ⁴⁾⁵⁾	X	X
¹⁾ mogą być wykonywane tylko autobusem, ²⁾ zaświadczenie obowiązuje od 01.03.2011 r., wydawane jest na 10 lat i potwierdza zawarcie umowy pomiędzy organizatorem publicznego transportu zbiorowego a operatorem, który go wykonuje, potwierdzenie zgłoszenia przewozu będzie obowiązywało od 01.01.2017 r. (ustawa o publicznym transporcie zbiorowym). ³⁾ kierowca powinien posiadać zezwolenie zagraniczne bądź zezwolenie ECMT. ⁴⁾ kontrolowany okres: – dzień bieżący i 28 dni wstecz (przewóz według przepisów 561/2006), – tydzień bieżący i ostatni dzień pracy tygodnia poprzedniego (przewóz według umowy AETR), * umowa AETR zmieniona 20.09.2010 r. niewprowadzona ustawą przez Polskę – tachograf analogowy – bieżący tydzień oraz wykresówki używane z poprzednich 15 dni kalendarzowych, – tachograf cyfrowy – bieżącego dzień oraz poprzednie 28 dni kalendarzowych. ⁵⁾ obowiązek używania tachografu nie dotyczy przewozów regularnych, których trasa nie przekracza 50 km.		

Zakład Ruchu Drogowego

Przewozy regularne specjalne¹⁾ (czytaj przewozy regularne)		
Wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika oraz wypis z licencji w ruchu międzynarodowym	X	X
Zezwolenie lub wypis z zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych	X	X
Rozkład jazdy	X	X
Zezwolenie zagraniczne, Zezwolenie EKMT/CEMT + Karnet EKMT + certyfikat pojazdu ³⁾ (czytaj przewozy regularne)	-	X
Karta kierowcy, wykresówki bądź zaświadczenie o niekierowaniu pojazdem ³⁾⁴⁾ (czytaj przewozy regularne)	X	X
Przewozy wahadłowe i okazjonalne		
Wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika oraz wypis z licencji w ruchu międzynarodowym	X	X
Zezwolenie w przewozach międzynarodowych ¹⁾	X	X
Formularz jazdy lub formularz podróży – przewozy w ruchu międzynarodowym ²⁾	X	X
Zezwolenie zagraniczne, Zezwolenie EKMT/CEMT + Karnet EKMT + certyfikat pojazdu ³⁾ (czytaj przewozy regularne)	-	X
Karta kierowcy, wykresówki bądź zaświadczenie o niekierowaniu pojazdem ³⁾⁴⁾ (czytaj przewozy regularne)	X	X
¹⁾ nie wymaga zezwolenia wykonywanie przewozu okazjonalnego, jeżeli: <ul style="list-style-type: none"> – tym samym pojazdem samochodowym na całej trasie przejazdu przewozi się tę samą grupę osób i dowozi się ją do miejsca początkowego albo – polega on na przewozie osób do miejsca docelowego, natomiast jazda powrotna jest jazdą bez osób (podróżnych), albo – polega on na jeździe bez osób do miejsca docelowego i odebraniu oraz przewiezieniu do miejsca początkowego grupy osób, która przez tego samego przewoźnika drogowego została przewieziona na zasadzie określonej w pkt 2. ²⁾ kierowca okazuje: <ul style="list-style-type: none"> – formularz jazdy – przewóz na terenie UE, – formularz podróży – przewóz drogowy poza UE. 		

- Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1173, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260).
- Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856).
- Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414).
- Ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 619).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 października 2008 r. w sprawie dokumentacji bezpieczeństwa tunelu (Dz. U. Nr 193, poz. 1192).
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR (Dz. U. poz. 192).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie warunków technicznych parkingów, na które są usuwane pojazdy przewożące towary niebezpieczne (Dz. U. poz. 1293).
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie prowadzenia kursów z zakresu przewozu towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 619).
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie uzyskiwania świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 691).
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie formularza listy kontrolnej i formularza protokołu kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 655).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 92/26/WE (Dz. Urz. UE nr L 300/51, z późn. zm.).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE nr L 300/72, z późn. zm.).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE nr L 300/88, z późn. zm.).
- Rozporządzenie Rady (WE) NR 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE nr L 3/1, z późn. zm.).
- Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzona w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 110, poz. 641).